

Puszival kezdődött minden

MEGSZAKAD A SZÍVE egy láncra vert kutya láttán. Húsz éve alapította meg az első kecskeméti menhelyet, s az ottani misszióknak köszönhetően, ha lassan is, de történt változás az állattartók szemléletében. Tózsér Judit érzelmi hivatásnak tekinti vállalását. Nemrég megválasztották a Magyar Állatvédők Országos Szervezete Egyesület elnökének.

Mindig vágyott egy kiskutyára, mignem születésnapjára kapott egy fekete uszkárt a munkatársától. Hamar megszerette, és a Puszi nevet adta neki. Aztán sajnos kiderült, hogy szívbetegségben szenved a csöppség, meg kell műteni. A három órán át tartó operáció alatt a közeli templomban imádkozott érte, és megfogadta, ha életben marad a kedvence, kétmillió forintos támogatást ad egy menhelynek. A műtét nem sikerült, a felajánlását viszont továbbra is tartotta a szomorú gazdi. Abban az időben elég rossz megítélésük volt az alapítványoknak, ezért jobbnak látta, ha alapít egyet. Létrehozta a Mentsvár az Állatokért Alapítványt, majd elkötelezett, kitartó munkával országos hírvé fejlesztette a tevékenységüket.

– Szívemen viselem az elbitangolt vagy a felelőtlenül tartott négylábuak sorsát – kezd bele a történetbe a kecskeméti Tózsér Judit. – Egyszer olyan kiskutyákat gyűjtöttek be az ebrendészeink, hogy kilátszott a bordájuk. Éheztek, szegények kavicsot öklendeztek fel, más nem volt a gyomrukban. Nem bírtam nézni. Egyre jobban megerősödött bennem, hogy segítek az állatokon, hiszen ők is Isten teremtményei, ugyanolyan joguk van az élethez, mint az embereknek. Magyarországon még számos kívánnivalót hagy maga után az állattartás. Sokan – főleg vidéken – tárgynak tekintik a kutyákat, és úgy gondolják, minden következmény nélkül láncra verhetik őket a tűző napon, télen pedig elég egy kartondobozt vagy vashordót adni nekik szálláshelyül. Kezdetben a város taxisait kértem meg, jelezék, ha szenvedő állatot látnak. Amikor aztán kimentünk a helyszínre, majdhogynem vasvillával kergették el bennünket.

Civil szervezet képviselőjeként nem léphettek be magánterületre, így nem tudtak érvényt szerezni az intézkedéseiknek, pedig rémséges esetekkel találkoztak. Ekkor vetődött fel, hogy szükség lenne egy állatvédelmi őrszolgálatra, amit Judit azon melegében meg is szervezett az akkori megyei és kecskeméti Rendőrkapitánysággal, a megyei mezőgazdasági szakigazgatási hivatallal karöltve, amelyhez csatlakozott a polgárőrség is. Mindmáig járják a terepet, és ha bejelentést kapnak állatkinzásról az ország bármely részéből, azonnal az eset nyomába erednek. Jelenlétüket ma már elfogadják az emberek, intézkedéseiket általában betartják.

– Őszintén szólva, nem volt könnyű a vállalt feladatainkhoz megteremteni az anyagi háttérrel, kezdetben a saját pénzből áldoztam az állatvédelmi ügyekre – árulja el portrénk főszereplője. – Szerencsére az évek során kialakult az a szponzori kör, amelyre mindig számíthatunk, és adományokat is folyamatosan kapunk. Én érzelmi hivatásnak tekintem ezt a munkát. Soha nem tudnék nemet mondani egy bejelentésre, hogy ilyen-olyan ok miatt nem tudunk tenni valamit egy szenvedő élőlényért.

UJVÁRI SÁNDOR FELVÉTELE

FORRÁS: TÓZSÉR JUDIT

Folyamatosan járöröznek. Ovádi Péter állatvédelmi kormánybiztos is segíti a munkájukat

FORRÁS: TÓZSÉR JUDIT

A német partnerszervezet adománnyal támogatta ivartalanítási programjukat

Judit gyerekkorában kedvelte meg az állatokat. Izsákon nőtt fel, falusias környezetben. Ha a szülei a szőlőben dolgoztak, be kellett segítenie a házimunkába. Azzal kezdődött a napja, hogy megetette a szárnyasokat és a kutyákat. Kitakarította a lakást, ötödikes korában már borsóleveset főzött ebédre, ám a csirkepörkölttel való kísérletezése akkor még kudarcba fulladt. Egyszer veszélyes helyzetbe sodródott: valahogy berepült egy tyúk a permetezéshez használt mézskénlebe, ő pedig a megmentésére sietve majdnem beleesett a betontárolóba. Lett nagy riadalom, de neki fontosabb volt, hogy sikerült a baromfit élve kihalásznia. Nyilván nem lett belőle tyúkhúsleves, mindazonáltal sokáig nem tudta feledni az esetet. Felnőttként sem változtak az érzése: képtelen megnézni olyan filmet, amiben szenvedő állatok tűnnek fel, és nem tartja elfogadhatónak a cirkuszi állatok idomítását sem.

– Diplomám szerint pedagógus vagyok, tíz évig Szabadszálláson tanítottam. Azután Kecskemétre költöztem, ott kerültem kapcsolatba a médiával: dolgoztam lapigazgatóként a városi hetilapnál, saját kiadású női magazint alapítottam, majd követ-

kezett a Gong Rádió, amelynek 24 éven át voltam alapító ügyvezetője. Az állatvédelmi munkámat kezdettől fogva felkarolta a média, több nagy hatású programot sikerült megvalósítanunk. Kétezerben országos ivartalanítási akciót szerveztem, amit németországi testvérszervezetünk 1500 euróval támogatott. A szakmai irányítást dr. Loreszko Gábor, a Magyar Állatorvosi Kamara Állatvédelmi Bizottságának elnöke végezte a Szent István Egyetem Állatorvosi Kara vezetőinek és hallgatóinak partneri közreműködésével. Az állatvédelem egyik legfontosabb tennivalója az ivartalanítás, de sajnos a közfeladatot is ellátó menhelyek így is túlszűfoltak. Az állam egyre több terhet vesz le a vállunkról, kapunk támogatást, egyre több a pályázat, amelyekre szükség is van, hogy ki tudjuk fizetni a folyamatosan emelkedő állatorvosi költségeket és rezsidíjakat.

Tózsér Judit elkötelezettségét sokan követendőnek tartják. Eddig magányos harcosként küzdött az állatok jobb életkörülményeiért, jogaiért. Ha valamit a fejébe vesz, azt tűzön-vízen átviszi. Fontos ügyekben sikerült megnyernie az illetékes minisztériumok irányító-

it, de segített már törvényhozási szinteken olyan szabályozók megszületésében, amelyek országosan mozdítják előbbre az állatvédelem ügyét. Támogatja a szegényeket, a beteg gyermekeket is. Munkásságát helyben egyebek közt Tóth László-díjjal és megyei Prima-díjjal jutalmazták, tízéves állatvédelmi munkáját miniszteri oklevéllel ismerték el, 2016-ban pedig Magyar Ezüst Érdemkeresztet vehetett át a médiában eltöltött több évtizedes tevékenysége és társadalmi felelősségvállalása elismeréseként. Idén májusban a Magyar Állatvédők Országos Szervezete Egyesület elnökének választották.

– Óriási megtiszteltetés ez számomra, ugyanakkor lelkiismeretes munkát követelő küldetés – szögezi le Judit. – Szeretném folytatni, pontosabban felgyorsítani az ivartalanítási akciókat. Elszántan lobbizom azért, hogy a menhelyekre is terjeszsek ki a rezicsökkentést, hiszen az áram-, a gáz- és a vízfogyasztás elengedhetetlen a napi feladatok ellátásához, és a több százezres számlákat képtelenek kifizetni a fenntartók. Az emberi erőforrások tekintetében is kellene könnyítés, mert annyira kevés a dolgozók fizetése, hogy egyre nehezebb megbízható alkalmazottat vagy közmunkást találni, márpedig az állatokat az év minden napján gondozni kell. Megfontolandó lenne visszaállítani az ebadót, mert ha fizetni kell, akkor csak a felelősen gondolkodó emberek tartanának kutyát. Persze nagyon fontos az ellenőrzési rendszer és a jogalkalmazók általi szigorú büntetés. Megannyi tervem van még. Munkámmal szeretnék hozzájárulni, hogy Magyarországon is javuljon az állattartási kultúra. Sokat segítenek ebben az országos médiumok. Örülnék, ha a jelenleginél is többet foglalkoznának napi szinten állatvédelmi kérdésekkel, vagy felvállalnának bizonyos ügyeket. A menhelyek teszik a dolgukat, a kormány hozzáállása is segít. Ha a saját szakterületén mindenki kihozza a maximumot, közös összefogással csodákat érhetünk el.

Borzák Tibor